

Высоко горѣ въ облацы,
И отъ тогази изгорѣхъ
За твой-тѣ черны очицы.
Издъ ангѣлы-тѣ милны знамъ,
Тѣ хора-та обичатъ,
И отъ човѣка никоса
Съвѣсѣмъ не се отричатъ;
Тѣ милость струдватъ всакомъ
Что имъ се поклони,
По ты за поклонъ, ангелъ милъ,
Въ сѣрце ме заѣ рани.
Стани, дѣшице, чѣй и вижъ
Въ каквы се мѣжи влачи
Твой вѣрно либе тѣкъ что пѣй,
Прѣдъ тебе гдѣ-то плачи.
Рыдажтъ съ росены сълзы
За мене и зори.
Стани, стани се развѣди
И милость съ мѣнь стори.